

ایران یار گرامی آقای ع-ه-

امیرفیض- حقوقدان

بااحترام درباب موضوع پرسش جنابعالی

استفاده از نام دیگران بدون اجازه در رابطه با هدف از آن عمل از نظر حقوقی قابل توجه است اگر استفاده از نام دیگران سبب کسب منفعت و یا ضررمادی و یا کسر حیثیت و اعتبار ثالث گردد قابل تعقیب کیفری است؛ ولی مورد مزبور شمول بسیار ضعیفی نسبت به نامه هشدار دارد زیرا نامه هشدار یک کار سیاسی است و در کار سیاسی این چنین احوالات از جمله جمع کردن امضا و یا ثبت نام و یا سوء استفاده از هویت دیگران یک عمل نادرست ولی معمول است، و با تکذیب و یا عذرخواهی عامل، قضیه مختومه تلقی میگردد.

تنها در مورد اتهامی که به شخص اعلیحضرت داده شده یعنی دشمنی با موجودیت ایران موضوع مهمی است که میتواند از نظر حقوقی قابل توجه و رسیدگی باشد. زیرا بطور کامل سلب صلاحیت کار سیاسی از شخص و از مصادیق اعلامیه جهانی حقوق بشر است.

ولی همانطور که میدانید خانواده پهلوی سابقه توجه به چنین موضوعاتی ندارند؛ در صورتی که بعقیده بنده تنها اگر در یک مورد اتهامات بی مورد را بی واکنش نمیگذاشتند، همان گرفتاری های حقوقی و هزینه ای که به مفتری وارد میشد کافی بود که دیگران عبرت بگیرند.

موضوعی که در لایحه حضرتعالی توضیح پذیر است این میباشد که استناد حضرتعالی به وصیت نامه ای که بدان اشار کرده اید درست نیست وصیت نامه سیاسی اعلیحضرت چیز دیگری است که متاسفانه از ارائه آن خودداری گردید ولی متن آن در تحریرات تقدیمی گذشته آمده است.

به اینجا نگاه کنید:

<http://1400years.org/AmirFeyz/DarbarehVasiyateSiasiShah-June14-2011.pdf>